

T-UNI i altres mesures pel transport jove post-pandèmia

Els fets

La situació social i econòmica que ha deixat la pandèmia a Catalunya és alarmant. Tanmateix resulta igualment preocupant l'augment de la precarietat en què es troba la població jove i adolescent del país. Lluny de millorar-se les condicions laborals i econòmiques del jovent la situació post-pandèmia presenta pocs canvis en quant a donar resposta a la seva difícil situació.

Entre els molts costos als que els joves i les seves famílies han de fer front en aquesta crisi hi ha el transport. El transport públic és un dels més essencials serveis que els joves utilitzen, però l'accés a aquest està limitat a uns costosos abonaments econòmics que els joves estan obligats a pagar si volen fer-ne ús.

En els darrers mesos hem vist com milers de joves del país, fora de l'àrea metropolitana, s'han trobat en una situació de total desconcert i incertesa en quant a decidir si abonar les altes sumes dels títols del transport públic per dirigir-se a les universitats o no fer-ho, tenint en compte la possibilitat d'una docència mixta. El grau d'incertesa és tal que molts joves s'han vist obligats a canviar el format dels títols de transport que solien adquirir (t-jove) per títols més adequats al servei que utilitzaran (t-casual) però que a diferència de la t-jove no els té en compte com a col·lectiu i suposa igualar la condició social dels joves a la de la població adulta.

A estudiar a Barcelona o a qualsevol centre del país hi venen alumnes de totes les localitats de Catalunya, fins i tot de la resta de l'estat o del món. Creuen mars i volen continents per traslladar-se expressament als nuclis urbans per poder estudiar i llaurar el seu futur. Molts es lleven ben d'hora per agafar trens i autobusos i recórrer llargs quilòmetres fins als seus centres d'estudis.

Però lluny de facilitar la mobilitat jove, les administracions locals i regionals estan sent inflexibles en la qüestió de l'accés al transport públic. Ni els Ajuntaments, ni el Departament, ni l'AMB o TMB han posat sobre la taula propostes per reduir la càrrega econòmica que suposa fer front, ara, a les altes sumes de la t-jove.

Tampoc les universitats han mostrat interès en resoldre la qüestió dels milers d'estudiants que resideixen lluny de les localitats on es troben les facultats i campus. Cap universitat pública ha atès l'enorme dubte que la seva pròpia gestió del curs 2020-2021 ha deixat en tants joves. El fet que les universitats no hagin resolt amb prou antelació la incògnita de com procedirà amb exactitud aquest curs ha fet, com abans comentàvem, que milers d'estudiants dubtin si abonar les altes sumes de la t-jove o no fer-ho en no saber si l'assistència a les aules serà igual, mixta, parcial o si directament no n'hi haurà.

El problema

La correlació que els joves mostren entre obtenir la t-jove i assistir a classe és imprescindible per entendre la magnitud de la necessitat de prendre mesures respecte aquest afer. Els joves que viuen fora de la Àrea Metropolitana han de decidir si compren un títol de transport públic que utilitzen en un 70% per assistir a classe. Si els joves no sabem si haurem d'assistir a classe o no, el dubte de si abonar o no el preu exigint per la t-jove és natural. Però, sabent que la majoria d'universitats públiques seguiran un model de docència mixta molts joves prefereixen no arriscar-se i abonar el preu de la t-jove, sabent que l'ús que en faran no correspon al preu que han pagat, ja que si fins ara assistien a classe cada dia ara potser només ho faran un parell de dies a la setmana pel mateix preu.

Situació actual dels abonaments

Actualment existeixen descomptes del 20% per famílies monoparentals o nombroses així com un descompte del 50% per supòsits especials dels mateixos casos. Ara bé, no hi ha cap més cas que permeti als joves adherir-se a cap tipus de descompte si no és complint amb els requisits anteriors.

El marc temporal de la t-jove segueix sent de 90 dies en una situació en que no se sap si les universitats tancaran de nou les aules per prevenir o combatre possibles rebrots de la pandèmia. La recuperació de t-joves no utilitzades durant la pandèmia va donar resposta a recuperar els títols que caducaven en els sis mesos d'emergència. Ara però no es preveu aplicar de nou aquesta mesura de recuperació de títols en el cas que les universitats tanquessin de nou i tornessin al model de docència online.

Per tot això PROPOSEM:

- Implementar un descompte sobre tots els títols del transport públic per als joves que estiguin estudiant i puguin acreditar que cursen estudis universitaris.
- Crear una T-UNI per universitaris que permeti escollir les dates en que s'utilitzarà i s'aboni un pagament en funció d'aquestes dins el mateix marc temporal i condicions generals que la t-jove.
- Formar una taula entre les administracions i universitats de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i Catalunya per atendre les demandes i necessitats dels joves en quant al transport públic.

Fem arribar aquestes propostes al Conseller de Territori i Sostenibilitat Damià Calvet, a l'alcalde de la ciutat de Barcelona i Presidenta de l'AMB, Ada Colau, ens posem a la seva disposició i els encoratgem a que emprenguin mesures, adoptin propostes i trobin una solució a aquest problema.

Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, 15 d'octubre de 2020